[2023] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਕੈਪਟਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ)

ਬਨਾਮ

ਹੁਸੈਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2023 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1399)

18 ਮਈ, 2023

[ਅਭੈ ਐਸ. ਓਕਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ - ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ - ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਚਾਰਜ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ - ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਚੋਣਤਮਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਸਿਗਨੇਚਰ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ (ਬੀ.ਈ.ਓ.ਐੱਸ) ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੇ ਸਹਾਇਕ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗਤਾ ਕੇਵਲ ਪਰਖ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 11][473- ਡੀ-ਐੱਫ]

2. ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਸਿਗਨੇਚਰ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ (ਬੀਈਓਐਸ) ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੋ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ ਕੀਤਾ ਸੀ। .1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 18][477-ਜੀ-ਐਚ; 478-ਏ]

3. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19][478- ਬੀ]

4. ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘੋਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20][478-ਬੀ-ਡੀ]

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਕਸ਼ਯਪ (2021) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 191 – 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਮਾਰੋਤੀ ਪੁੱਤਰ/ਓ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਪਿੰਪਲਕਰ (2023) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 298-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਬਨਾਮ ਹੁਸੈਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
(2023) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 298 ਪੈਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
(2021) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 191 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2023 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1399।

2012 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਆਰਏ ਨੰਬਰ 135 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ 17.07.2013 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਕੁਨਾਲ ਚੀਮਾ, ਸ਼ਿਵਮ ਦੂਬੇ, ਰਾਘਵ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਭੂਸ਼ਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਿਆ, ਕਾਨੂ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਿਧਾਰਤ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿਤਿਆ ਅਨਿਰੁੱਧ ਪਾਂਡੇ, ਭਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.

1.2012 ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 135 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ 17.07.2013 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 21.02.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਇਹ ਝਗੜਾ 14.05.2006 ਨੂੰ ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ 2006 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 46, ਵਿਰਦੀ ਦੇ ਬੰਗਲੇ, ਹੰਬੜੇਵਾੜੀ, ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪਈ ਮਿਲੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕਾਂ 'ਤੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਸਿਗਨੇਚਰ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ (ਬੀ.ਈ.ਓ.ਐੱਸ) ਸਮੇਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ 1 ਅਤੇ 2

4. ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਾ. ਮਾਰੋਤੀ ਪੁੱਤਰ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਪਿੰਪਲਕਰ[1]

.

5. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ 1 ਅਤੇ 2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

7. ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ।

8. ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਅਤੇ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਬ੍ਰੇਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਸਿਗਨੇਚਰ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ (ਬੀ.ਈ.ਓ.ਐੱਸ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 31.5.2007 ਨੂੰ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਬਲੀਰਾਮ ਚਿਧੂ ਖਾੜੇ, ਮੋਹਨ ਵਿਜਯੰਮਾ ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ, ਅਸ਼ੋਕ ਗਜਰਾਜ ਚੌਧਰੀ।ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਤਗੀ ਸ਼ੇਖ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ।

9. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਤਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਸੈਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ਼ ਅਤੇ ਵਹੀਦਾ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਤਾਫ਼ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2) ਅਤੇ ਜ਼ਾਨਿਸ਼ ਖ਼ਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਿਤੀ 09.12.2009 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

[1] (2023) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 298

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ। ਦੋਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਾਨਿਸ਼ ਖਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ।

10. ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਪੁਣੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 21.02.2012 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

11. ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗਤਾ ਕੇਵਲ ਪਰਖ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

12. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਕਸ਼ਯਪ [2] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"11.1. ਪੀ ਵਿਜਯਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2010) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 398 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਚਾਰਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

[2] (2021) 11 ਐਸਸੀਸੀ 191

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਲਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 228 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤੋਲਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

11.2. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਆਰ. ਹੀਰੇਮਠ, (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 515 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.) ਨੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ:

"25. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ [ਐਮ.ਆਰ. ਹੀਰੇਮਠ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, 2017 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਕਾਰ 4970] ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 239 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪਦੰਡ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥ ਹਨ। ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ, ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਐਨ. ਬਨਾਮ ਐੱਨ. ਸੁਰੇਸ਼ ਰਾਜਨ, (2014) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 709, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

'29. ... ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨੇ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ,

ਕੈਪਟਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਬਨਾਮ ਹੁਸੈਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ
[ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.]

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿੰਨੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

13. ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਸੁਰੇਸ਼ ਥਾਪਾ ਦੇ 11.12.2006 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿੰਘ ਠਾਕੁਰ ਦੇ 9.12.2007 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 13.5.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ-ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਤਲ/ਕਤਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇਰ ਰਾਤ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਥਾਪਾ ਨੇ 14.5.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰ ਰਾਤ ਉਹ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲੀ ਹਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। 28.6.2006 ਦੇ ਅਗਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਿਲਵਰ ਰੰਗ ਦੀ ਟਾਟਾ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਹ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। 11.12.2006 ਦੇ ਤੀਜੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੇਸ਼ ਥਾਪਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਲਵਰ ਰੰਗ ਦੀ ਕਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਗੇਟ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਹਾਰਨ ਵਜਾਇਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਬੰਗਲਾ ਨੰਬਰ 5 ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰ ਉਸਦੇ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਡਰਾਈਵਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ "ਕੈਪਟਨ ਕੈਪਟਨ" ਕਿਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ 2-3 ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮਿਤੀ 1.1.2007 ਨੂੰ ਰਮੇਸ਼ ਢਕੋਲ ਦੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਗੱਡੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ 2.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੰਗਲੇ ਵੱਲ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਸੀ।

ਡਾ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਿਤੀ 31.12.2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1 ਅਤੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਵਿਚ। ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਝੂਲੇ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਨੇ 13.5.2006 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਰਨੀਸ਼ (ਮੁਹੰਮਦ ਅਸਗਰ) ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਾਜਿਦਾ ਬੇਗਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਭ ਕੁਝ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ।

14. ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰੇਸ਼ ਸ਼ੇਰਬਹਾਦੁਰ ਥਾਪਾ, ਕਲੈਕਟਰ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ, ਰਮੇਸ਼ ਢਕੋਲ ਦੇ ਬਿਆਨ। ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ.ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਜਿਦਾ ਬੇਗਮ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੂੰ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਹੀਰਾਮਨ ਦਯਾਨੇਸ਼ਵਰ ਚੌਧਰੀ, ਰਮੇਸ਼ ਮੁਰਲੀਧਰ, ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ, ਅਸ਼ੋਕ ਗੁਣਾਜੀ ਠੇਸਰ, ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਤਗੀ ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਰਕਮਾ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਵਾਘਮਾਰੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

15. ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬੀ.ਈ.ਓ.ਐਸ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਟੈਸਟ ਹੋਰ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਅਹੋਕ ਗਜਰਾਜ ਚੌਧਰੀ, ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਤਗੀਰ ਸ਼ੇਖ, ਬਲੀਰਾਮ ਚਿਧੂ ਖਾਡੇ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਵਿਜਯੰਮਾ ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ।

16. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ, ਕੈਪਟਨ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ

ਕੈਪਟਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਬਨਾਮ ਹੁਸੈਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ
[ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.]

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ-

"ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਤਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੋਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਬੀਈਓਐਸ' ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂਚਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਾਰਕੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਅਸ਼ੋਕ ਗਜਰਾਜ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਤਗੀ ਸ਼ੇਖ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੈਪਟਨ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ ਅਤੇ ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਗਜਰਾਜ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪੋਲੀਗ੍ਰਾਫ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪੋਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਤਗੀ ਸ਼ੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪੋਲੀਗ੍ਰਾਫ਼ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ 'ਧੋਖੇ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ | ਕੈਪਟਨ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ”।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ, ਪੌਲੀਗ੍ਰਾਫ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਸਿਗਨੇਚਰ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ (ਬੀ.ਈ.ਓ.ਐੱਸ) ਟੈਸਟਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੋ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

20. ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘੋਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

21. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE